

American Speech-Language and Hearing Association congres New Orleans

Verslag ASHA Convention 19-21 november 2009

Hanneke Kalf

De American Speech-Language and Hearing Association (ASHA) houdt jaarlijks congres rond het 3^e weekend in november en dit jaar was dat in New Orleans, Louisiana.

ASHA heeft 135.000 leden en ruim 11.000 daarvan namen aan het driedaagse congres deel. Het programma voorzag in presentaties, short courses en posters in alle logopedische domeinen, in talloze parallelsessies, dus van tevoren online een persoonlijk programma samenstellen is een must. De Amerikaanse logopedie is verdeeld in *Audiology* en *Speech-Language Pathology*. Presentaties in *Audiology* waren verdeeld in de thema's 'Academic and Educational Issues', 'Adult Diagnosis', 'Adult Treatment and Rehabilitation', 'Business, Ma-

Foto 1. Het congrescentrum in New Orleans

agement and Professional Issues', 'Hearing Science', 'Pediatric Diagnostics' en 'Research Issues Across the Discipline'. Presentaties in *Speech-Language Pathology* waren verdeeld in onder andere 'Academic and Educational Issues', 'Augmentative and Alternative Communication', 'Autism Spectrum Disorders', 'Fluency', 'Language and Learning in School-Age Children and Adolescents', 'Language Disorders in Adults', 'Language in Infants, Toddlers and Preschoolers', 'Language Science', 'Motor Speech in Adults and Children', 'Research Issues Across the Discipline', 'Speech Science', 'Swallowing and Swallowing Disorders' en 'Voice, Resonance and Alaryngeal Speech'.

In een enorme hal was tevens de beurs ingericht met stands van bedrijven en uitgevers. Opvallend waren daar de vele stands van bedrijven die personeel recrutereren voor grote instellingen in het onderwijs en de gezondheidszorg. In delen van Amerika, maar bijvoorbeeld niet in Louisiana, is een tekort aan paramedici waaronder logopedisten.

Ik heb het congres bezocht als voorzitter van CPLOL en in die hoedanigheid onder andere deelgenomen aan een werklunch met vertegenwoordigers van

ationale logopedieverenigingen, met name ook van buiten Europa. De aanwezigheid van de officiële vertegenwoordigers van zusterverenigingen wordt door het bestuur van ASHA bijzonder gewaardeerd. Ook al ken je elkaars naam en e-mailadres, in alle rust met elkaar van gedachten kunnen wisselen is be- slist effectiever en prettiger. We hebben onder andere gesproken over het toegankelijk maken van nationale logopedische richtlijnen, want dat is iets waar CPLOL voor haar lidverenigingen erg in is geïnteresseerd.

Maar ik heb natuurlijk ook van de gelegenheid gebruik gemaakt vakinhoudelijke uitwisseling op te zoeken, zoals collega's die zich bezighouden met de behandeling van parkinsonpatiënten. In Nederland beschikken we door de inspanningen van de afgelopen jaren inmiddels over een (bijna) landelijk dek- kend ParkinsonNet en een monodisciplinaire en inmiddels ook een multidisciplinaire richtlijn. Dat betekent dat alle neurogen geacht worden te weten wanneer ze parkinsonpatiënten naar een logopedist moeten verwijzen en dat alle parkinsonpatiënten adequate logopedische behandeling kunnen krijgen wanneer ze dat willen. Dat is voor Amerikaanse collega's in een land dat meer dan 230 keer groter is dan Nederland bijna niet voor te stellen, niet in de laatste plaats door het andere gezondheidszorgsysteem. Het verklaart ook dat

Foto 2. Even een rustige plek voor de lunch.

succesvolle behandeltechnieken (zoals de Lee Silverman Voice Treatment voor parkinsonpatiënten; zie foto 4) op een in onze ogen soms overdreven manier worden aangeprezen en aan de man gebracht.

Eén van de short courses die ik heb bijgewoond ging over slikscreeningen, waar- bij de Canadese TOR-BSST (Toronto Bedsise Swallowing Screening Test) van Rosemary Martino e.a. (Stroke 2009; 40; 555-561) werd afgezet tegen de al ja-

renoude, maar door Suiter en Leder (Dysphagia 2008; 23; 244-250) opnieuw gevalideerde '3 ounce swallow test' (90 ml water in een rustig tempo maar achter elkaar opdrieken uit een beker of met een rietje). De tests hebben vrijwel dezelfde sensitiviteit (91% versus 96%) en negatief voorspellende waarde (93% versus 98%), maar de TOR-BSST bestaat uit verschillende onderdelen en is dus iets complexer dan de 90 ml sliktest. Interessant was dat Steven Leder, een zeer ervaren logopedist én overtuigd endoscopist na 3000 (!) patiënten te hebben geëvalueerd er van overtuigd is dat een goed uitgevoerde sliktest voldoet als slikscreening, in ieder geval voor CVA-patiënten. Dus geen gedoe met andere consistenties of zuurstofdesaturatie: als een patiënt deze watersliktest (dus uitgevoerd als provocatietest) kan uitvoeren en zich niet verslikt, is het aspiratierisico verwaarloosbaar en kan de patiënt veilig oraal gevoed worden. In tegenstelling tot diverse collega's in het publiek, ben ik het helemaal met hem eens en ik kom hier graag op een ander moment in dit tijdschrift nog eens op terug. De specificiteit van beide tests is namelijk laag (67% versus 49%), evenals de positief voorspellende waarden (66% versus 36%), dus deze screenings leveren wel veel vals positieve patiënten en wat doen we daar dan mee: allemaal maar sondevoeding?

Een andere short course behandelde de Expiratory Muscle Strength Training (EMST) en de invloed daarvan op hoestkracht die van groot belang is voor het ophoesten van sputum, maar ook van geaspireerde voeding. De groep die dit presenteerde onder leiding van Christine Sapienza (JSLHR 2008; 51; 1072-87) heeft deze techniek ondermeer recent geëvalueerd bij parkinsonpatiënten met slikstoornissen. Een belangrijk resultaat van de behandeling bleek bovendien een betere hyolaryngeale heffing. Het was erg leerzaam om in de drie

Foto 3. Deel van de enorme expositie.

uur durende sessie de techniek en overwegingen nu eens uitvoerig gedemonstreerd te krijgen.

Ik heb me uiteraard geconcentreerd op het bijwonen van sessies over onderwerpen van mijn eigen interesses. Maar ik kon opmaken uit wat anderen rapporteerden dat het niveau van presentaties op het gebied van ondermeer stemstoornissen en stotteren zeer behoorlijk was.

Eén van de typische ASHA-hoogtepunten is de Award Ceremony, waarin de jaarlijkse prijzen worden uitgereikt, een soort lintjesregen. Behalve de ASHA Fellow awards worden diverse andere bewijzen van verdienste uitgereikt. De meest prestigieuze prijs is de Honors of the Association, een soort erelidmaatschap dat in New Orleans aan vier logopedisten met een uitzonderlijke staat van dienst werd uitgereikt. En ten slotte volgde de uitreiking van de Annie Glenn Award. Annie Glenn heeft een belangrijk deel van haar leven ernstig gestotterd en in 1987 heeft ASHA een prijs naar haar genoemd, vanwege haar

invloed als "tireless advocate for those with communication disorders". Maar het zal vast ook een rol hebben gespeeld dat ze getrouwd is met voormalig NASA-astronaut en oud-senator John Glenn. De prijs gaat naar een beroemde Amerikaan die een logopedische stoornis heeft (gehad) en dat, net als zij, moedig heeft doorstaan. In 2008 was dat Julie Andrews, die tien jaar geleden met stemproblemen kampte en dit jaar was de eer voor vice president Joe Biden, die als kind heeft gestotterd. Hoewel de *running mate* van president Obama helaas niet zelf naar New Orleans kon komen om de prijs in ontvangst te nemen, is een dergelijke traditie leuk voor de leden en erg belangrijk voor de nationale logopedische lobby. Ook iets voor de NVLF?

Ten slotte is het belangrijk om te weten dat NVLF-leden als 'international attendee' dezelfde congresprijs betalen als de ASHA-leden (bij vroege inschrijving was dat nu 360 dollar), omdat de NVLF lid is van CPOLO! Bovendien no-

Foto 4. De stand van LSVT Global met van rechts naar links: Cynthia Fox, David McFarland, Lorraine Ramig en haar dochter.

digd ASHA alle niet-Amerikaanse deelnemers elk jaar uit voor een aparte receptie en het is bijzonder aardig om kennis te maken en ervaringen uit te wisselen met collega's uit andere Europese landen, maar ook uit India, Australië of Zuid-Amerika.

Het ASHA-congres in 2010 is van 18 tot 20 november in Philadelphia (zie www.asha.org), een aanrader!

Auteur

Hanneke Kalf, logopedist, UMC St Radboud Nijmegen